

Hugo Bouter

U bent Mijn Zoon

Hebreeën 1:5-14

De menswording van de Heere Jezus

We hebben in enkele liederen gedacht aan de gave van de Heere Jezus, Gods Zoon, de grootste gift die God aan de mensen heeft gegeven. 'Wie vindt er woorden U te danken, Vader, Uw liefde is groot'. En zoals het lied verder zegt: 'Wat zijn hier onze zwakke klanken, U gaf de Zoon ons uit Uw schoot'. Dat is natuurlijk een dichterlijke vrijheid om het zo te zeggen. God heeft Zijn hart leeg gegeven als het ware. Hij heeft ons Zijn veelgeliefde Zoon geschonken, Hem afgestaan voor zondaars. De dichter zegt daarvan: 'U gaf de Zoon ons uit Uw schoot'. Vanuit de plaats van nabijheid, die de Heere Jezus bij de Vader had van alle eeuwigheid, heeft Hij de Zoon gezonden naar de aarde en aan mensen gegeven. Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven.

Maar als we de Bijbel wat beter kennen, dan weten we dat de Heere Jezus de schoot van de Vader nooit verlaten heeft, ook niet toen Hij hier op aarde was. We kunnen dat duidelijk lezen in het Johannesevangelie, en in denk dat zelfs de kinderen dat vers wel kennen. In Johannes 1:18 staat dat niemand ooit God gezien heeft, maar dat de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Hem heeft verklaard. Daar staat het dus niet zoals in dit lied; het is alleen een dichterlijke vrijheid om te zeggen dat de Zoon de schoot van de Vader verlaten heeft. Want ook terwijl Hij op aarde was, verbleef Hij aan het Vaderhart en kende en genoot Hij de gemeenschap met de Vader. Die liefdesrelatie, de liefdeband tussen de Vader en

de Zoon is nooit veranderd en nooit verbroken. Ook niet door het feit dat de Zoon door de Vader naar de aarde werd gezonden, en de Vader Hem gaf.

Nu is die relatie tussen de Vader en de Zoon een onderwerp dat heel intiem is en ook heel verheven. Maar voor ons als gelovigen is het een onderwerp dat heel belangrijk is. Wij vinden in het gedeelte dat wij hebben gelezen uit Hebreeën 1 eigenlijk de heerlijkheid van de Heere Jezus *boven* de engelen, die in het jodendom een belangrijke plaats innamen. We weten dat de wet door engelen gegeven is, en er was in het jodendom ook wel een zekere mate van engelenverering die onbijbels was (vgl. Kol. 2:18). Maar de schrijver van de Hebreeënbrief laat zien dat de Zoon van God, de Heere Jezus Christus, Die als Mens naar de aarde kwam, heel ver boven de machtige engelen verheven is.

We vinden hier een aantal aspecten van de heerlijkheid van de Heere Jezus, die eigenlijk beginnen bij Zijn menswording. En dat lezen we in vers 5: Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt?' Daar zien we de Heere Jezus niet als de eeuwige Zoon in de schoot van de Vader, maar als Mens op aarde. En vers 13 eindigt met een andere heerlijkheid, die Hij nu als Mens bezit in de hemel. We zullen nog meer aspecten hiervan zien, maar in vers 13 lezen we: Tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: 'Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden stel tot een voetbank voor Uw voeten?'

De verheerlijking van de Zoon

Dit is de plaats die de Heere Jezus nu als Mens inneemt aan de rechterhand van God. Hij is door God verheerlijkt in de hemel. God heeft tegen Hem gezegd: Zit aan Mijn rechterhand en neem de plaats van eer en heerlijkheid en aanzien in, aan Mijn rechterhand, d.i. de plaats van vertrouwen, de ereplaats. Totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten.

Deze plaats neemt de Heere Jezus nu in aan de rechterhand van God. Hij is daar, nadat Hij het grote werk van de verlossing heeft volbracht. Hij is gezeten aan de rechterhand van God, totdat al Zijn vijanden gesteld zullen worden tot een voetbank voor Zijn voeten en Hij kan terugkomen om hier op aarde het heerlijke Vredेरijk op te richten. En het doel van deze brief is eigenlijk de blik van de gelovigen te richten op de Heer, Die hierboven gezeten is aan de rechterhand van God. Dat begint al in hoofdstuk 1 vers 3, waar we lezen dat Hij is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. Zo zijn er meerdere plaatsen

in deze brief die erover spreken hoe de Heere Jezus nu boven is in de heerlijkheid. Bijvoorbeeld hoofdstuk 8 vers 1, daar vinden we een samenvatting van de brief, een kernachtige omschrijving van de inhoud. We lezen dan over de hoofdzaak van de dingen waarover wij spreken: Wij hebben zo'n Hogepriester, Die is gaan zitten aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen. Hij is de Dienaar van het heiligdom en de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.

Christus is hierboven niet alleen gekroond met eer en heerlijkheid, maar Hij is ook werkzaam voor ons als Hogepriester in de hemel. Hij verricht priesterdienst voor ons in het hemelse heiligdom. Ook in hoofdstuk 12 lezen we over de positie van eer en heerlijkheid die de Heer nu inneemt. Hier wordt Hij beschreven als de Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:2). Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God. Hij heeft Zijn loopbaan op aarde volbracht en is ons voorgegaan in de wedloop. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof in de aardse strijd, en wij mogen Hem volgen en achter Hem aan gaan als het ware. Hij heeft reeds het doel bereikt, Hij heeft de prijs verkregen. Hij heeft Zich gezet aan de rechterhand van de troon van God, maar Hij wil ons die Hem toebehoren ook leiden op de weg van het geloof hier beneden en veilig naar dit einddoel voeren: de heerlijkheid bij Hem.

De kern van de brief is dus eigenlijk om onze ogen, onze blikken, te richten op de Heere Jezus in de heerlijkheid: Wie Hij daar is en wat Hij daar doet. We kunnen dat ook wel begrijpen, want de gelovigen uit de Hebreëën, de Joden, stonden hier een beetje vreemd tegenover. Want ze waren opgegroeid met de gedachte van het rijk van God hier op aarde, het koninkrijk van God dat zou aanbreken bij de komst van de Messias uit het huis van David, die zou regeren in recht en gerechtigheid. De verwachtingen waren dus gericht op het heil hier op aarde. De profeten in het Oude Testament spreken daar ook over. Maar nu moesten ze leren dat de Heere Jezus op aarde verworpen was en dat zij nu een verworpen Heiland toebehoorden en Hem moesten volgen. En wij moeten dat ook leren als gelovigen uit de volken, dat wij dezelfde weg moeten gaan die Hij ons is voorgegaan. Maar dat het einddoel van die weg in de hemel ligt, in de hemelse heerlijkheid.

In die zin gaat het christendom ver uit boven het jodendom, doordat er niet alleen heil en zegen is voor een volk van God hier op aarde, maar dat Hij kinderen wilde hebben, een hemels volk dat bij Hem zou zijn in de hemelse heerlijkheid. Dat is iets geheel nieuws, iets dat een aardse toekomstverwachting overtreft. Daarom lezen we in deze brief ook over de *hemelse* hoop en de *hemelse* roeping die wij bezitten. Paulus spreekt daarover ook in de Filippenzenbrief en dan zegt hij: het is een

roeping van God *naar boven toe*. Wij zijn deelgenoten van die hemelse roeping (Fil. 3:14).

Nu vinden we in dit stukje in Hebrëeën 1, dat wij samen gelezen hebben, eigenlijk twee punten:

1. de menswording van de Heere Jezus. In Hebrëeën 1:5 staat: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt'. Dat is een aanhaling uit Psalm 2. En het eindigt in vers 13 met het andere punt:
2. er is nu een Mens in de hemel, verheerlijkt aan de rechterhand van God. Een Mens Die een plaats inneemt die de engelen nooit geschonken is. Want tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand? Neem hier de plaats van eer, van vertrouwen, van macht in Mijn troon in, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten. Welnu, dat is de plaats die de Heere Jezus nu inneemt.

We hebben gezongen over de zondaar, die God in Zijn armen opneemt, die Hij aan Zijn hart verheft en van schuld en straf bevrijdt. Dat is inderdaad wat het raadsbesluit van God inhield, om mensen aan Zijn hart te brengen. Om mensen tot heerlijkheid te leiden, zoals het staat in deze brief. God wilde vele zonen tot heerlijkheid leiden (Hebr. 2:10). En de plaats die de Heere Jezus nu al inneemt in de hemel, daarin zien we wat onze plaats zal zijn: als verheerlijkte mensen met Hem, in Hem en door Hem, in de hemel te zijn. Dat is het doel van onze reis, de bestemming die we hebben als gelovigen. Er is nu een Mens in de hemel, maar de Heere Jezus is daar binnengegaan om voor ons de weg te bereiden, om voor ons de weg te openen en ook voor ons plaats te bereiden. Niet alleen is deze unieke Mens opgenomen in de hemel en gezeten aan de rechterhand van God, maar het is het plan van God om vele kinderen tot heerlijkheid te leiden. Om een gemeente van eerstgeborenen de hemel binnen te voeren en te verbinden met de Heere Jezus.

De waarde van het zoonchap

Deze ene Mens was Degene, van Wie God kon zeggen: 'U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt'. En dan zien we de Heere Jezus als Mens hier op aarde, geboren als een Kind in de kribbe. De Vader erkent Hem ook in Zijn mensheid als Zijn eigen Zoon: U bent Mijn Zoon. Het klinkt misschien een beetje moeilijk, maar ik wil het toch even zeggen: de Heere Jezus is in drie opzichten de Zoon van God.

3. Hij is de eeuwige Zoon, van alle eeuwigheid één met de Vader.
4. Hij is de Zoon van God, Die op aarde geboren is, de Mens Christus Jezus. 'U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt'.
5. Hij is ook de Zoon van God als de Opgestane uit de doden, zoals we lezen in Romeinen 1:4. Naar de Geest van de heiligheid is Hij verklaard als Gods Zoon in kracht, door Zijn opstanding uit de doden, Jezus Christus onze Heer. Het is bewezen, het is gemanifesteerd dat Hij Gods Zoon is in kracht, doordat Hij de dood heeft overwonnen en uit de doden is opgestaan. Dus ook in dat derde opzicht is de Heere Jezus de Zoon van God.

Maar het mooie voor ons van dit zoonschap van de Heere Jezus is dat het ook een model is, een voorbeeld voor ons. Het is wonderlijk om erover na te denken dat wij geliefde kinderen van God zijn en dat God ook tegen ons zegt: Je bent mijn zoon, of je bent mijn dochter, je bent uit Mij geboren. Ik ben de Vader Die je het leven, het nieuwe leven in de Heere Jezus geschonken heeft. Is dat niet een wonder van genade dat wij kinderen van God mogen zijn, dat wij de Vader mogen kennen als zonen en dochters van Hem?

Het zoonschap spreekt vooral van onze positie, van het vertrouwen dat de Vader in ons stelt, maar ook van volwassenheid en verantwoordelijkheid. Genieten we daarvan? Weten we dat we uit God geboren zijn? Dat we het nieuwe leven ontvangen hebben? Dat we kinderen van God zijn? Heden heb Ik u verwekt. Er zijn bepaalde kringen van gelovigen, waar het heel belangrijk is om de dag te weten waarop je opnieuw geboren bent. Ik zeg niet dat we dat moeten gaan invoeren of moeten nadoen, maar het is natuurlijk wel belangrijk om te weten wanneer het wonder van de wedergeboorte in ons leven heeft plaatsgehad. Ook al weet je het maar ongeveer. Ik zou niet precies die dag kunnen noemen. Maar ik weet wel ongeveer hoe oud ik was, ik denk ongeveer 10 jaar oud.

En het is goed te weten wanneer die relatie met de Vader begonnen is: 'Heden heb Ik U verwekt'. De Heere Jezus is als Mens op aarde uit God geboren. En wij zijn als gelovigen ook uit God geboren, wij zijn kinderen van Hem (Joh. 3; 1 Joh. 3). Het is een wonderbaar voorrecht dat de Vader ons aanneemt en erkent als Zijn kinderen. We weten dat er veel landen zijn met zwerfkinderen op straat, waarvoor wel eens wat gedaan wordt. Die hebben geen ouders. De kinderen worden dan opgevangen, maar niemand weet eigenlijk wie de vader of de moeder is. Het komt voor dat kinderen zelfs in hele groepen op straat leven en proberen aan de kost te komen. Kinderen zonder vader en moeder, dat is erg. Maar wij mogen weten dat we een hemelse Vader hebben, en dat de Vader ons kent. De Vader heeft ons lief, en Hij

kent ons als Zijn geliefde kinderen. Hij kent onze namen. Hij weet waar we wonen, waar we zijn, wat we doen.

Ik zal Hem tot Vader zijn

De Vader wil contact met ons hebben en een relatie met ons opbouwen. En dat zien we ook in het tweede gedeelte van Hebreëën 1 vers 5 ten aanzien van Christus Zelf: 'Ik zal voor Hem tot een Vader zijn, en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn' (HSV). Dat spreekt van een band tussen Vader en Zoon, en die band was er natuurlijk in het leven van de Heere Jezus hier op aarde. De Vader zag Zijn Zoon terwijl Hij hier op aarde wandelde, toen Hij hier rondging en goed deed en de mensen Hem eerden. Ik zal voor Hem tot een Vader zijn, en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn. De relatie tussen de Vader en de Zoon, de Heere Jezus hier op aarde, was volmaakt. De Heere Jezus deed altijd wat de Vader welbehaaglijk was. Hij was nooit ongehoorzaam. De Vader kon altijd met welgevallen op Hem neerzien. Diverse malen lezen wij in het Nieuwe Testament dat de hemel om zo te zeggen openbreekt boven de Zoon als Mens hier op aarde, en dat de Vader vanuit de hemel getuigt van het welgevallen dat Hij had gevonden in de Heere Jezus: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden' (Matt. 3:17; 12:18; 17:5).

Als we de woorden in Hebreëën 1 nagaan in de Bijbel, zijn het eigenlijk allemaal citaten uit het Oude Testament. Allereerst een citaat uit Psalm 2:7, waar wij lezen: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt'. En het tweede citaat komt uit 2 Samuël 7:14, waar over Salomo wordt geprofeteerd: 'Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn'. Dit wordt als een belofte aan koning David gegeven over de zoon die hem zou opvolgen. Hij zou de lijn van koning David voortzetten en zijn koninkrijk tot grote bloei brengen. Salomo, die nog moest worden geboren als mens op aarde, en God Zelf: Hij had al Zijn plan met die koning. Hij zei: Ik zal voor hem tot een Vader zijn en hij zal voor Mij tot een zoon zijn.

Veel heerlijker gelden die woorden echter voor de Heere Jezus als Mens hier op aarde. Hij genoot van dit Vaderschap van God, en de Vader genoot van het Zoonschap van Christus. En wij mogen onszelf als gelovigen ook wel de vraag stellen: Genieten wij van de relatie met de hemelse Vader? Hebben we Hem lief en leven we op aarde tot Zijn eer, genieten wij van de nauwe band met Hem? Natuurlijk, de Heere Jezus, de Zoon van God Zelf, is uniek. Wat hier in vers 6 van Hem wordt gezegd als de Eerstgeborene kunnen we niet op onszelf toepassen. Hij neemt de hoogste plaats in, maar wij behoren wel tot de gemeente van de

eerstgeborenen, die in de hemelen staan opgeschreven (Hebr. 12:23). Christus is de Eerstgeborene, d.i. de Eerste van allen, en als God Hem inbrengt in de wereld, zegt Hij: 'En laten alle engelen van God Hem aanbidden' (Hebr. 1:6; Ps. 97:7).

Toen de Heere Jezus in deze wereld kwam en werd geboren als een Kind, was Hij toch de Eerstgeborene van de hele schepping. Hij nam de eerste plaats in hier op aarde, boven alle engelen en mensen. En Paulus zegt ook: 'Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van de hele schepping' (Kol. 1:15). Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten. Alles is door Hem en tot Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan samen door Hem. We zingen ook wel in een lied: 'O Vader, Eén is boven allen, het voorwerp van Uw welgevallen, Uw veelgeliefde Zoon'. Hij is de Eerste, de hoogste, de belangrijkste Persoon.

Bij het woord 'eerstgeborene' moet je niet zozeer aan een geboorte denken, maar het is eigenlijk een titel. Christus neemt de eerste plaats in. Hij is de Zoon in Wie God Zijn welbehagen heeft, en Hij is de Erfgenaam van alle dingen. Hij is het Voorwerp van de aanbedding van de engelen: 'En laten alle engelen van God Hem aanbidden'. Ook toen de Heere Jezus in vernedering hier op aarde leefde, was Hij het Voorwerp van de aanbedding en de dienst van de engelen. En straks als de Heere Jezus wederkomt, zal het opnieuw zo zijn dat alle engelen van God Hem aanbidden. Er is geen uitzondering: *alle* engelen van God zullen Hem aanbidden en dienen, wanneer Hij als de Zoon, de Mensenzoon, het Middelpunt zal zijn van het Vrederijk. En als alle engelen van God Hem aanbidden, hoe is het dan gesteld met ons als gelovigen? Hebben wij niet veel meer reden om de Heere Jezus lief te hebben en Hem te aanbidden? Hebben wij nog aansporing nodig om Hem te eren?

Een lied voor de Koning

Van de engelen zegt Hij wel: 'Hij maakt Zijn engelen tot hulpvaardige geesten, Zijn dienaren tot vlammend vuur' (Hebr. 1:7; Ps. 104:4). Maar tegen de Zoon zegt Hij: 'Uw troon, o God, is tot in alle eeuwigheid en de scepter van de rechtmatigheid is de scepter van Uw koningschap' (Ps. 45:7). Wij hebben hier een aanhaling uit het bruiloftslied voor de Koning en ik zou u de raad willen geven om dit Schriftgedeelte zelf te onderzoeken en na te gaan wat de bedoeling ervan is. Eigenlijk krijg je in Psalm 45 al een voorproef van het komende Vrederijk, als de troon van de Heere Jezus hier op aarde zal worden opgericht. Zijn troon zal nooit wankelen, zoals dat

gebeurt met de rijken van deze wereld, die ophouden, verdwijnen en worden opgevolgd door andere koninkrijken. Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid! De scepter van Uw koninkrijk is een rechtmatige scepter.

Maar waarom is de Heere Jezus het waard straks die ereplaats te krijgen hier op aarde, en nu al een verheven plaats in de hemel in te nemen? In dit verband vinden we hier in Hebreeën 1:9 nog iets over Zijn leven op aarde. Dit is ook een aspect van het zoonchap, van Zijn leven hier beneden in afhankelijkheid van God de Vader. We lezen hier: 'U hebt gerechtigheid liefgehad en wetteloosheid gehaat; daarom heeft God, Uw God, U gezalfd met vreugdeolie boven Uw metgezellen' (vgl. Ps. 45:8). Hier vinden we eigenlijk twee mededelingen over de Heere Jezus, over Zijn leven als Mens op aarde. Hij heeft gerechtigheid liefgehad en wetteloosheid gehaat. Dat is een mooie samenvatting van een leven in de vreze Gods: gerechtigheid liefhebben enerzijds en ongerechtigheid haten anderzijds. Heel simpel gezegd: kiezen tussen goed en kwaad. De juiste keuzes weten te maken: doen wat recht is voor God en een afkeer hebben van het kwaad. De wetteloosheid haten? Er zijn een heleboel mensen die denken dat alles een beetje grijs is. Goed of kwaad? Ach, het maakt allemaal niet zoveel uit. Dat is wat ze denken, dat alles een beetje neutraal is. Maar dat is niet zo.

Er is een strijd tussen goed en kwaad, en we zijn zelf ook geneigd om het kwade te doen. Maar de Heilige Geest, Die in ons woont, wil graag dat we het goede doen, dat we gerechtigheid liefhebben en als kinderen van God inderdaad de goede keuzes maken. Zodat we doen wat God welgevallig is: het goede liefhebben, en het kwade verwerpen. Als we de wetteloosheid haten, zullen we een afkeer hebben van het boze. Het is moeilijk om steeds de goede keuzes te maken bij alles wat we doen, maar laten we de Vader dan vragen: Heere, wilt U mij helpen om het goede te doen, om dat lief te hebben. En om wat in strijd is met Uw wil en Uw gedachten, weg te doen en te haten. Er is een mooie uitdrukking: de zonde haten en laten, d.i. nalaten. Maar dan hebben we beslistheid nodig om de goede keuzes te maken. En de Heere Jezus was volkomen rein en Hij kon niet zondigen. Hij heeft dit in volkomenheid vervuld. Zijn leefregel was ook: Wat goed en recht is lief te hebben en het kwade te haten. 'Daarom heeft Uw God U gezalfd met vreugdeolie boven Uw metgezellen' (Hebr. 1:9).

Wij zien hier eigenlijk nog iets van de mensheid van de Heere Jezus en van Zijn zalving op aarde. De Heere Jezus is ook als Mens gezalfd met de Heilige Geest. Nadat Hij was gedoopt in de Jordaan, kwam de Heilige Geest uit de hemel en daalde op Hem neer in de gedaante van een duif, en bleef op Hem rusten. Als gelovigen zijn we ook gezalfd met de Heilige Geest. 'Zalf mij met Uw Geest', zingen we soms. Hier is dus weer het leven van de Heere Jezus als Mens op aarde een voorbeeld

voor ons. De Heilige Geest is ook de Bron van vreugde in het leven van de gelovige. 'Gezalfd met vreugdeolie boven Uw metgezellen'. Dat was niet alleen zo tijdens het leven van de Heere Jezus op aarde, toen Hij gezalfd was met de Geest en met vreugdeolie, en Hij de eerste plaats innam te midden van Zijn discipelen. Maar dit is nog steeds zo, want de Heere Jezus is de Eerstgeborene onder vele broeders (Rom. 8:29). Sinds Hij als de Zoon van God verrezen is uit de dood, bestaat er een heel gezelschap van broeders en zusters, van kinderen van God. Hij is de Eerste onder hen: de Eerstgeborene onder vele broeders.

De Heere Jezus is nu reeds gezalfd met vreugdeolie boven Zijn metgezellen; en wij mogen Hem als de Zijnen omringen, Hem liefhebben, Hem dienen en genieten van Zijn gemeenschap. Hij is de Eerste, maar wij staan in een kring als het ware om Hem heen en genieten ook van de vreugde die Zijn deel is en de zalving die Hij heeft ontvangen. Wij weten dat de Heere Jezus nu onze hemelse Hogepriester is, dat is één van de aspecten van Zijn zalving. Maar wij zijn metgezellen van *Hem*. Hebben we er wel eens over nagedacht dat we bij de Heere Jezus horen en metgezellen van Hem zijn. Wij zijn medegenoten, zo staat er in een andere vertaling, deelhebbers aan Hem. Dus mensen die hetzelfde deel genieten. Zijn dat geen wonderlijke zegeningen? Die kring van metgezellen, de kring van broeders en zusters, dit gezelschap is er nu al op aarde; en straks zullen wij de Heere Jezus volgen en voor altijd wij bij Hem zijn in de eeuwige heerlijkheid.

Neem Mij niet weg op de helft van Mijn dagen

Maar dit is niet vanzelf gegaan en daarover spreken eigenlijk de volgende aanhalingen uit het Oude Testament. Het gaat om aanhalingen uit Psalm 102, waar we zien hoe de Heere Jezus door de dood is gegaan. De plaats van heerlijkheid heeft Hij bereikt door dood en opstanding heen, na Zijn bittere lijden onder de toorn van God. In Psalm 102:24 en 25 vinden we de klacht van de Heere Jezus: 'Hij heeft Mijn kracht op de weg neergedrukt, Mijn dagen heeft Hij verkort'. Hij bad: 'Mijn God, neem Mij niet weg op de helft van Mijn dagen'. Hier vinden we het lijden van de Heere Jezus, dat Hij eigenlijk als een jongeman, slechts 33 jaar oud, is gestorven. Hij was nog jong; maar dan volgt het antwoord van God in deze Psalm. Nadat de Heere Jezus het kruiswerk heeft volbracht, nadat Hij is gestorven, is Hij door God erkend als de Eeuwige Zelf, als de Schepper, als Degene die Dezelfde is (met een hoofdletter). En zo vinden we de Heere Jezus ook in de Hebreeënbrieff. Jezus Christus is gisteren en heden *Dezelfde* en tot in eeuwigheid (Hebr. 13:8). 'Uw jaren

duren voort van generatie op generatie'. En: 'U blijft Dezelfde, aan Uw jaren zal geen einde komen'. Dit zijn citaten uit Psalm 102:25vv., en die vinden we hier in Hebreëen 1:10-12.

Dezelfde Heiland Die in de dood ging, is de Schepper is van alle dingen: 'U hebt voorheen de aarde gegrondvest, de hemel is het werk van Uw handen'. De hemelen zullen vergaan, maar U blijft. En ze zullen verslijten als een gewaad, en als een mantel zult U ze oprollen en ze zullen verwisseld worden; maar U bent Dezelfde en Uw jaren zullen niet ophouden. Hier wordt dus de Zoon door God erkend, ondanks het feit dat Hij in de dood is gegaan en Zich zo diep heeft vernederd. De Zoon wordt hier door de Vader erkend als Degene die eeuwig Dezelfde is. En als zodanig heeft de Heere Jezus de plaats van eer en heerlijkheid aan de rechterhand van God ingenomen.

Zit aan Mijn rechterhand

Dan volgt het laatste citaat uit Psalm 110: 'En tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten' (Ps. 110:1). De eeuwige Zoon is Mens geworden, Hij heeft geleden en is in de dood gegaan. Zijn dagen zijn verkort op aarde, Hij stierf op jonge leeftijd. Maar dit is dezelfde Persoon, Die nu gekroond is met eer en heerlijkheid. Hij is door God Zelf verheerlijkt in de hemel; en we moeten begrijpen dat die eer en heerlijkheid die de Heere Jezus nu gegeven is, het antwoord van God was op Zijn lijden, op Zijn diepe vernedering. Zo diep als de vernedering en het lijden was, zo hoog is ook de verheerlijking. Zo hoog is ook de verhoging van de Heiland.

Zit aan Mijn rechterhand. Er is nu een Mens in de hemel, in de troon van God. Is dat niet wonderlijk? Het is de Mens, Die zo in afhankelijkheid van de Vader hier op aarde geleefd heeft en Hem trouw gediend en geëerd heeft. Neem die gedachte mee naar huis, dat de Heere Jezus, de Zoon van God, hier op aarde volmaakt was maar ook een Voorbeeld voor ons is geweest. Als u wilt genieten van het kinschap van God, van de relatie met de Vader, dan moet u kijken naar de Heer. Dan moet u groeien in het geloof, in navolging van Hem. Een relatie moet worden opgebouwd. Een familierelatie ontstaat bij de geboorte, maar bij ons als gelovigen door de wedergeboorte. Maar die relatie is niet vanzelf goed en niet vanzelf volkomen. Hiervoor is toewijding nodig en een wandel die in overeenstemming is met de wil van de Vader: 'Ik zal voor hem tot een Vader zijn, en hij zal voor Mij tot een zoon

zijn'. Dan moeten wij ook kiezen tussen goed en kwaad: gerechtigheid liefhebben, en wetteloosheid haten. En dankbaar zijn voor de zalving met de Heilige Geest, de Bron van vreugde, hemelse vreugde. Er is vreugdeolie in de sfeer van de gemeenschap met de Vader en met de Heere Jezus. Hij neemt de eerste plaats in, in ons leven, maar ook in ons midden als gelovigen. Wij mogen genieten van het feit dat wij metgezellen, medegenoten van Hem zijn.

En het einddoel is, dat heb ik al gezegd, dat Hij vele zonen tot heerlijkheid zal leiden. Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om vele kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun behoudenis door lijden zou volmaken (Hebr. 2:10). De Heer gaat vooraan, Hij wijst ons de weg. Wij mogen Hem volgen en achter Hem aan de heerlijkheid binnengaan. De Heere Jezus is onze Voorloper. We hebben de hoop als een anker van de ziel, dat zeker en vast is en ingaat tot binnen het voorhangsel, waar Jezus als Voorloper voor ons is binnengegaan. Willen we Hem volgen als de Leidsman en Voleinder van het geloof? Willen we de weg gaan die Hij ons wijst, en volgen wij de Voorloper? En dat mag u ook nu al doen in de geest, de Voorloper volgen tot in het hemelse heiligdom. Dat is wonderlijk. Maar we mogen Hem ook volgen als onze Leidsman hier beneden, tot Hij ons invoert in de hemelse heerlijkheid.

